

ning vilde kunne lade sig udføre paa anden Maade. Dog vil jeg tillige sige, at Grunden, hvorfor jeg stiller mig noget mindre varmt overfor disse Forslag i det Hele, maatte er den, at jeg — og det vilde de Herrer vide af mine Udtalelser ved tidligere Leiligheder — staar noget kjølig overfor hele Forstærkningsinstitutionen. Jeg frygter for, at man med Hensyn til Forstærkningen vugger sig og vugger Andre i noget vel store Illusioner med Hensyn til, hvad man vil faae ud af disse 10—20 Batailloner, som man her skaber, naar det kommer til Virkelighed. Der er allerede idag af den ærede Ordfører meget rigtig sagt, at man tænker aldeles ikke paa at benytte dem i den mobile Hær; det er vist ogsaa meget fornuftigt. Der vil gaa lang Tid, inden det vil kunne ske, og det vil neppe kunne ske uden at plukke Liniebataillonerne ganske betydelig for en Del af deres Befalingsmandskab. Det, de altsaa skulle bruges til, og det sagde den ærede Minister os ogsaa forleden Dag, er til Rystbevogtning og til Besætning i Fæstningerne. Hvad nu Rystbevogtningen angaar, nærer jeg nogen Tvivl om, at de egentlig egne sig særlig dertil. Hvis man ved Rystbevogtning nemlig forstaa Rystobservation, vil det vistnok være den alleruheldigste Maade at udføre en saadan paa, at sprede Forstærkningsbataillonerne rundt om paa Rysterne. I saa Henseende afgiver Preussen det bedste Exempel paa, hvorledes man paa en forstændig Maade kan ordne sin Rystbevogtning, idet man der fuldstændig har indrettet sig paa en saadan Bevogtning for paakommende Alfælde gennem et meget forstændigt Arrangement, hvor man ved Ryststationer med paalidelige Folk som Observatører og ved tilbørlig Forbindelse ad telegrafisk Veie bringer Efterretning om truende Fæer hen til enkelte Hovedpunkter, hvor da de Tropper, som ere bestemte til at forsvare Rysterne, ere samlede. Jeg tror ogsaa, at man langt lettere og langt bedre vilde kunne ordne noget lignende her hos os. Men er Meningen med Rystbevogtningen den, at den skal indbegaa Angreb paa Rysten, da tror jeg rigtignok, at det vil være en fuldstændig Illusion, at Forstærkningsbataillonerne kunne anvendes dertil; thi det er jo ikke Andet end at gaa til en Kamp i aaben Mark, og dertil egne disse Alfdelinger sig, som alt berørt, aldeles ikke før efter længere Tids Forløb og efter at være fornyede en Del mere, end de ere det, med Befalingsmænd. Den anden Anvendelse, der skulde være for dem, var til Besætning i vore Fæstninger eller Fæstningsværker. Jeg mener, at vi med Hensyn dertil kunde vente med særlige Anstængelser, indtil vi fik at se, hvor mange og hvor store Fæstninger vi fik. Hvad enten man nu imidlertid vilde knytte Forstærkningsafdelingerne til Linieafdelingerne, eller man vil holde dem som en særegen Forstærkning, tilstaaer jeg, at der er et Punkt, jeg vilde have ønsket, at det ærede Mindretal ikke havde truffet

noget Forandring ved, og det er ved Formationen. Jeg tror ikke, at det er en heldig Formation for disse Batailloner paa 6 Kompagnier. Med min Anskuelse overfor den hele Institution vil det derfor forstaaes, at jeg vilde have sølt mig fuldstændig tilfreds med Bevarelsen af de 10 Batailloner, vi have, paa 4 Kompagnier. Jeg skal dernæst vende mig et Øeblik til Rytteriets Formation. Jeg tror, at det er fuldkommen rigtigt, hvad der saavel fra den ærede Minister er foreslaet, som ogsaa af den ærede Ordfører anerkjendt, at Rytteriets Formation paa 4 Eskadroner pr. Regiment er den heldigste. Der blev ganske vist idag ansørt af den ærede Ordfører, at vi i Krigen 1864 have høvt Halvregimenter, som de kaldtes, paa 3 Eskadroner, og at de havde vist sig at være overordentlig brugbare. Jeg skal dog dertil sige, at den Erfaring, jeg har gjort, ikke stemmer med den ærede Ordførers. Sagen var nemlig den, at disse Halvregimenter bleve afgivne til Divisionerne som Divisionsrytteri, og man var i Begyndelsen meget glad ved den Tanke, at man havde Urdelingen, idet en Eskadron vilde være det Almindelige, man anvendte foran en Divisionsfront, og at man altsaa uden at strabadfere Rytteriet for meget kunde vegle, saa at hver Eskadron fik sin af 3 Dage. Denne Tjeneste er nu for det Første temmelig streng for Rytteriet; men der er dernæst et Moment, der slet ikke herved var taget i Betragtning, og det er det, at der er en fjerde Opgave for Rytteriet, nemlig naar Noget bliver anmeldt, at undersøge foran Fronten, hvorledes det ser ud der, hvad der er paa Færde, og Følgen deraf var ved den Division, hvor jeg havde den Være at tjene, den, at man meget hyppigt maatte tage den tredie Eskadron, der skulde hvile, og lade den drage ud paa sllige Expeditioner, hvorved den altsaa gik glip af sin Hvile; havde man havt en fjerde Eskadron, vilde det have været langt bedre. Jeg er derfor nærmest af den Anskuelse, at man burde holde paa Regimentet med de 4 Eskadroner. Naar jeg nu skulde sige, hvad man for Rytteriets Vedkommende burde komme til ved den danske Hær med den Størrelse, jeg antager, den mobile Del af samme skal have, vilde det være 5 Regimenter à 4 Eskadroner. (M. P. Jensen: Tak skal De have!) Det ærede Medlem siger: Tak skal De have! Ja, jeg kan desværre ikke give dem, men jeg tillader mig dog at udtale min Anskuelse, og jeg forstaaer ikke, hvorfor de Herrer, der saa meget ønske et Forsvar paa Halsøen, have saa travlt med at faae Kavaleriets Styrke bragt ned; thi det er aabenbart, at skulle vi — og det kunne vi under visse Omstændigheder komme til — føre et Forsvar i Sjælland, er det kun muligt ved Hjælp af et Kavaleri, der ikke kan være stort mindre end 5 Regimenter. Jeg ser ikke, hvorledes det skulde være muligt under en Kamp i Sjælland at føre en forsvarlig Forposttjeneste og Plankedækning